

Еремия.

Това е мило. Това дава смисъл на живота. Истина, аз вече съм построил толкова мостове, училища, но Маяк — и то тъй сполучливо! Плана тъй ми се удаде, че —

Бистра.

И мѣстото е тъй чудесно. Такава широта, такива простори! Знаешъ, като бѣхме въ недѣля тамъ, обземаха ме такива мисли, такова настроение —

Еремия.

Положението безспорно много важи. Отъ тамъ, се вижда на всѣкъдѣ.

Бистра.

(Увлѣчена) Колкото пъти съмъ се качвала тамъ обземало ме е такова едно чувство: Искане ми се да се стрѣлна надъ това смарагдово море, като волна чайка и да лети, да лети, да прѣбродя всички простори.

Еремия.

(Загледанъ о цел) Като чайка!

Бистра.

Именно като чайка! (Нѣжно къмъ Еремия) Азъ искамъ като се прѣселимъ тамъ, да направимъ единъ подслонъ и за чайките. Тогава ти ще се грижишъ за подслона на моряците, а азъ за този на чайките.

Еремия.

Тамъ е хубавото, че чайката не дири подслонъ.

Бистра.

Не дири!

Мълчание.

Еремия.

(Подаденъ на нѣкаква мисълъ) И все пакъ е хубаво —